

บทที่ 1

บทนำ

โครงสร้างของบท

บทนี้จะอธิบายถึงภาพโดยรวมของงานวิจัยนี้ โดยเริ่มจากการอธิบายถึงหน้าที่บริหารทางการเงินที่ผู้บริหารโดยทั่วไปจะต้องพบ และความสำคัญของปัญหาการจัดการโครงสร้างเงินทุน ซึ่งเป็นกิจกรรมสำคัญทางการเงินประการหนึ่ง เนื่องด้วยการจัดการโครงสร้างเงินทุนมีผลต่อการบริหารงานของกิจการทั้งในเรื่องของความเสี่ยงและสภาพคล่องของกิจการ จากนั้นจะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและนิยามของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้รวมทั้งขอบเขตของการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัยซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้แบบจำลองสุ่มทางคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือ

ภาพรวมของการบริหารการเงิน

ยุคโลกาภิวัตน์เช่นปัจจุบันผู้บริหารจำเป็นจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความสามารถในการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีวิธีในการทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องรู้จักการยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น ภายใต้ระบบการบริหารแบบใหม่นั้น ผู้บริหารจะต้องสามารถตอบคำถามเบื้องต้นดังต่อไปนี้ได้เช่น

- กิจการควรจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่เพียงใด
- ทิศทางของกิจการจะดำเนินไปในทิศทางใด
- เงินที่จะลงทุนนั้นควรลงทุนในทรัพย์สินประเภทใด
- องค์กรประกอบหรือสัดส่วนของหนี้สินของกิจการควรเป็นเท่าใด

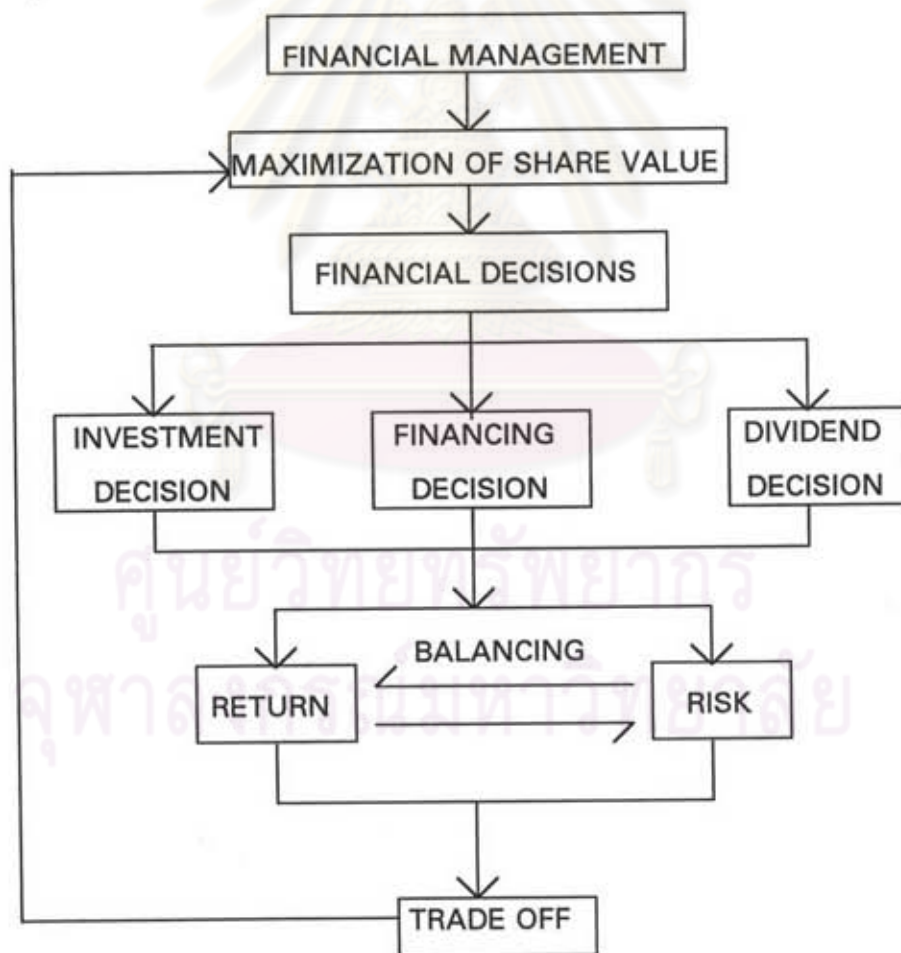
การบริหารการเงินจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจการสามประการ คือ

1. การตัดสินใจลงทุน (INVESTMENT DECISION)
2. การตัดสินใจหาทุน (FINANCING DECISION)
3. การตัดสินใจจัดสรรเงินปันผล (DIVIDEND DECISION) (ดูรูปที่ 1.1) ในส่วน

ของการตัดสินใจหาทุนนี้ ผู้บริหารจะต้องกำหนดส่วนผสมทางการเงิน หรือ โครงสร้างของเงินลงทุนที่ดีที่สุด ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสองเรื่องคือ

1. ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุน
2. การตัดสินใจในการใช้โครงสร้างเงินทุน

ในเรื่องของโครงสร้างเงินทุนนี้จะเป็นที่อภิปรายกันมาโดยตลอด โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มแรกมีความเชื่อว่าการจัดการโครงสร้างเงินทุนนั้นจะมีจุดซึ่งเป็นจุดที่ดีที่สุดที่ควรใช้ในการบริหารโครงสร้างเงินทุนของกิจการเพื่อให้เกิดความมั่งคั่งสูงสุด อีกกลุ่มหนึ่งเชื่อว่า ในการบริหารโครงสร้างเงินทุนนั้นไม่สามารถหาจุดที่ดีที่สุดได้ ทั้งสองกลุ่มต่างก็พยายามคิดค้นทฤษฎีขึ้นมาเพื่อสนับสนุนแนวคิดของตน ดังรายละเอียดในบทที่ 2 จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงผลกระทบของการใช้โครงสร้างเงินทุนต่าง ๆ กัน ว่าจะมีผลต่อกิจการอย่างไร

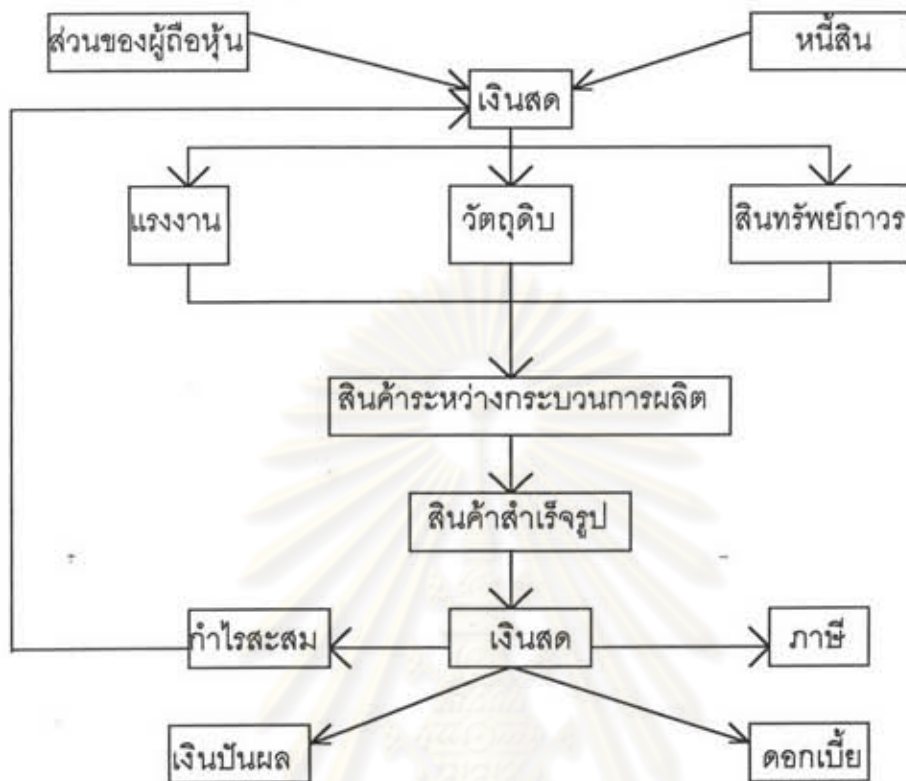
รูปที่ 1.1 ภาพรวมของการบริหารการเงิน

(Pandey, 1979 อ้างถึงโดย ไพศาล, 2533)

ความสำคัญของปัญหาการจัดการโครงสร้างเงินทุน

การลงทุนในโครงการวิศวกรรมและอุตสาหกรรมนั้น โดยปกติผู้ลงทุนจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความมั่งคั่งสูงสุด หลังจากการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการแล้ว กิจกรรมสำคัญเบื้องต้นที่ต้องดำเนินการก็คือ การระดมเงินทุน ซึ่งโครงสร้างเงินทุนนั้นมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนของเจ้าของทุนหรือผู้ถือหุ้น และส่วนของหนี้สินระยะยาว ในความเป็นจริงนั้นโครงสร้างเงินทุนของกิจการสามารถใช้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพียงอย่างเดียวก็ได้ ดังเช่น กิจการเล็ก ๆ ที่มีเจ้าของเพียงคนเดียวหรือสองคน ในกรณีนี้ผลกำไรที่ได้จากกิจการจะเป็นของผู้ลงทุนเท่านั้น แต่โครงการบางโครงการต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ซึ่งแม้เจ้าของกิจการจะระดมเงินส่วนตัวทั้งหมดแล้วก็ยังไม่สามารถที่จะดำเนินโครงการได้ เพราะเงินลงทุนไม่เพียงพอ และนอกจากนี้การใช้เงินของผู้ถือหุ้นเพียงฝ่ายเดียว ยังทำให้สูญเสียโอกาสในการทำกำไรไปด้วย เนื่องจากมีงบประมาณที่จะใช้ลงทุนในปัจจุบันการผลิตอยู่จำกัด ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายภาษียังมีส่วนช่วยส่งเสริมให้กิจการใช้หนี้สินในการดำเนินงาน ทั้งนี้เพราะดอกเบี้ยที่จ่ายคืนให้กับเจ้าของเงินที่ให้ผู้สามารถนำมาหักออกจากรายได้ก่อนคิดภาษีได้ ทำให้ประหยัดภาษีที่ต้องจ่าย ส่วนในกรณีของเงินปันผลไม่สามารถกระทำเช่นนั้นได้ แต่อย่างไรก็ตามการก่อกำเนิดได้ให้ประโยชน์เพียงด้านเดียว ยังมีการใช้หนี้สินมากขึ้นเท่าไรกิจการนั้นก็ยิ่งมีความเสี่ยงทางการเงินเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการใช้หนี้สินจะต้องมีภาระคือ ต้องจ่ายดอกเบี้ยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต่างจากเงินปันผลซึ่งไม่มีข้อผูกพัน กิจการสามารถจ่ายเงินปันผลหรือจะเก็บกำไรไว้ขยายกิจการก็ได้ตามความเหมาะสม ดังนั้นการกำหนดสัดส่วนของโครงสร้างเงินทุนจึงเป็นสิ่งที่ควรที่จะศึกษาและกำหนดให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงเป้าหมายคือความมั่งคั่งสูงสุดของผู้ถือหุ้น

กิจกรรมของกิจการสามารถเขียนออกมาได้ดังรูปที่ 1.2 ซึ่งแสดงลำดับขั้นตอนการแปรสภาพของทรัพย์สิน กิจการหาเงินสดมาโดย (1) ขายหุ้นสามัญหรือขอสินเชื่อแล้วนำเงินสดที่ได้เป็นเงินทุนไปเริ่มดำเนินงาน โดย (2) จัดหาสินทรัพย์ถาวร วัตถุดิบ แรงงาน และบริการอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการผลิตในรูปของ (3) สินค้าที่อยู่ระหว่างกระบวนการผลิต จนกระทั่งออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ หรือสินค้าสำเร็จรูป (4) จากนั้นจะมีการขายผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไป (5) ต่อมาจะจัดเก็บหนี้จากลูกหนี้เป็นเงินสด (6) เงินทุนในรูปเงินสดเหล่านี้จะสามารถนำมาจ่ายค่าภาษี ดอกเบี้ย และเงินปันผล หรืออาจคงไว้ในกิจการในรูปของกำไรสะสมเพื่อนำไปใช้ในวงจรการผลิตต่อไป (ธงชัยและชัยยศ, 2534)

รูปที่ 1.2 กิจกรรมของกิจการ
(ดัดแปลงจาก ธงชัยและชัยยศ, 2534)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาการใช้แบบจำลองสุ่มกับโครงสร้างเงินทุนของกิจการที่ลงทุนในโครงการอุตสาหกรรม
2. เพื่อศึกษาว่าผลจากการที่กิจการใช้นโยบายโครงสร้างเงินทุนต่างกัน จะมีผลต่อการเติบโตของกิจการต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. เพื่อเสนอแนะการจัดการโครงสร้างเงินทุน

คำนิยาม

แบบจำลอง

แบบจำลองคือการเลียนแบบของจริง อาจมีขนาดใหญ่กว่า เล็กกว่า หรือเท่ากับของจริง รวมทั้งอาจทำงานได้หรือไม่ได้เหมือนของจริง นอกจากนี้แบบจำลองยังสามารถใช้สื่อแทน จินตภาพหรือสิ่งที่เป็นนามธรรม ให้ออกมาเป็นรูปธรรมหรือฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ และอื่น ๆ ได้อีกด้วย แบบจำลองที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นแบบจำลองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (computer simulation) ซึ่งเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่มีระบบซับซ้อนซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยวิธีง่าย ๆ ทางคณิตศาสตร์ หรือวิธีอื่น ๆ เทคนิคดังกล่าวอาศัยการวางแผนทางคณิตศาสตร์ และ ตรรกวิทยา แสดงความสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ในระบบ ภายใต้ข้อกำหนด และใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลแก้ปัญหา

แบบจำลองที่ใช้ในงานวิจัยนี้พัฒนาขึ้นมาจาก แบบจำลองที่ใช้ชื่อว่า INVESTOR ซึ่งเป็นแบบจำลองของการตัดสินใจลงทุนทางวิศวกรรมและอุตสาหกรรม ในสภาพเศรษฐกิจและความเสี่ยงต่าง ๆ ภายใต้ภาวะของความไม่แน่นอน รายละเอียดของแบบจำลอง INVESTOR สามารถศึกษาได้จากงานวิจัยของ Chansa-ngavej and Mount-Campbell (1991) แบบจำลองที่พัฒนาต่อเติมขึ้นมาเพื่อใช้ในงานวิจัยนี้ เรียกว่า FINANCIER (FINANCing and InvEstment simulatoR) ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในบทที่ 3

ค่าอนาคตสุทธิ (NET FUTURE WORTH)

ค่าอนาคตสุทธิ คือการเปลี่ยนกระแสเงินสดทั้งรายรับและรายจ่ายสุทธิของทุก ๆ ปี ตั้งแต่ปีที่กำหนดให้ไปเป็นกระแสเงินสด ณ ปีที่ต้องการในอนาคต โดยการใช้ปัจจัยคือ อัตราดอกเบี้ย และจำนวนปี จากนั้นหาผลลัพธ์ของกระแสเงินสดเหล่านั้น ค่าที่ได้คือ ค่าอนาคตสุทธิ

งานวิจัยนี้ใช้ค่าอนาคตสุทธิซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงผลการลงทุนของกิจการ เป็นดัชนีแสดงผลของการลงทุน เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงการเติบโตของกิจการ อันมีผลสืบเนื่องมาจากอิทธิพลของโครงสร้างเงินทุน

ส่วนของผู้ถือหุ้น (EQUITY)

ส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

- หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) คือหุ้นที่สามารถเรียกร้องให้ธุรกิจชำระหนี้ได้ก่อนหุ้นสามัญแต่หลังหุ้นกู้ มีสองลักษณะอยู่ในตัวคือเป็นทั้งหนี้สินและทุน เป็นหนี้สินคือต้องจ่ายเงินปันผลเช่นเดียวกับดอกเบี้ยของหุ้นกู้ แต่มีลักษณะทุนคือ ถ้าบริษัทประสบภาวะวิกฤติบริษัทอาจจ่ายเงินปันผลเช่นเดียวกับหุ้นสามัญก็ได้

- หุ้นสามัญ (Common Stock) คือหลักทรัพย์ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ มีสิทธิร่วมรับผลกำไรในความสำเร็จของธุรกิจ มีสิทธิออกเสียงกำหนดนโยบายของธุรกิจ มีสิทธิเลือกกรรมการบริหาร มีสิทธิตรวจสอบสมุดบัญชีของธุรกิจ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องรับผิดชอบในความเสียหายของธุรกิจด้วย และถ้าบริษัทล้มละลาย ผู้ถือหุ้นสามัญจะมีสิทธิเรียกร้องชำระค่าหุ้นได้เป็นคนสุดท้าย

- ส่วนเกินหรือส่วนต่ำหุ้นสามัญ หมายถึงจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นสามัญชำระค่าหุ้นสามัญเกินกว่าหรือต่ำกว่ามูลค่าที่กำหนดไว้ในใบหุ้น

- กำไรสะสม หมายถึงกำไรของปีก่อน ๆ ที่ผ่านมาที่คงไว้ในกิจการแทนที่จะชำระออกไปในรูปของเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้น

หนี้สิน (Debt)

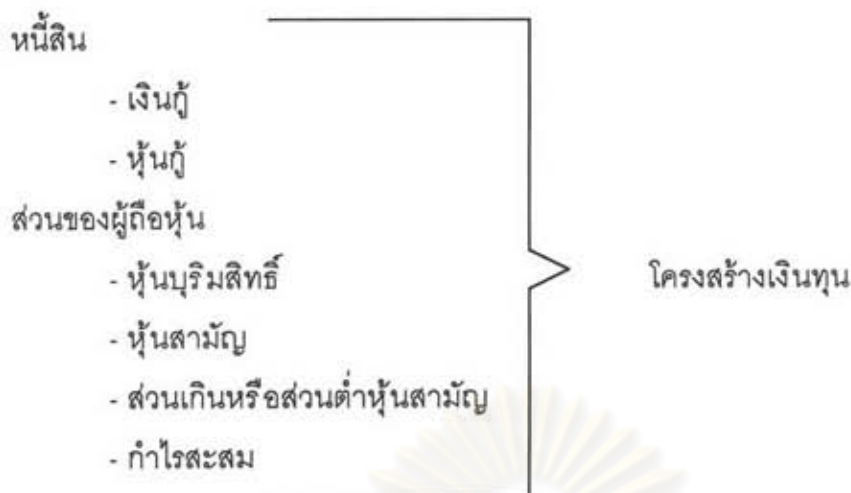
หนี้สิน หมายถึง เงินที่กิจการสามารถกู้ยืมมาลงทุนดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

- เงินกู้ เงินกู้ที่กิจการสามารถกู้ยืมได้จากสถาบันการเงิน เช่น บริษัทเงินทุนและธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น

- หุ้นกู้ คือหลักทรัพย์ที่มีสัญญายาวนานในการจ่ายเงิน โดยให้อัตราดอกเบี้ยคงที่แก่ผู้ถือหุ้นกู้ รายละเอียดของสัญญาจะถูกระบุในเอกสารสัญญา ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างบริษัทกับผู้ถือหุ้น

โครงสร้างเงินทุน (Capital Structure)

โครงสร้างเงินทุนหมายถึง หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งมีโครงสร้างดังนี้

โครงการลงทุนทางอุตสาหกรรม (ชูเวช, 2538)

โครงการลงทุนโดยทั่วไปนั้น อาจแบ่งออกได้เป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. โครงการลงทุนในทรัพย์สินจริงที่ให้ผลผลิต เช่น เครื่องจักร และโรงงาน
2. โครงการลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน เช่น หุ้นในตลาดหลักทรัพย์ และพันธบัตร

โครงการลงทุนทางอุตสาหกรรมและวิศวกรรมส่วนใหญ่ จะเป็นโครงการที่เกี่ยวกับทรัพย์สินจริงที่ให้ผลผลิต ทรัพย์สินจริงต่างจากทรัพย์สินทางการเงิน ดังนี้

1. เมื่อเลือกลงทุนแล้วมักจะเปลี่ยนใจได้ลำบาก ดังนั้นจึงอาจทำให้บริษัทขาดความคล่องตัวในอนาคต เมื่อมีโครงการใหม่ที่ดีกว่ามาให้พิจารณา
2. แบ่งย่อยโครงการได้ยาก โครงการประเภททรัพย์สินจริงนี้มักจะต้องทำทั้งโครงการ และไม่อาจทำเพียงส่วนหนึ่งส่วนใดของโครงการ
3. มักมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างโครงการต่าง ๆ ความสัมพันธ์เหล่านี้รวมถึงการกีดกันซึ่งกันและกัน การส่งเสริมกันและกัน และการขึ้นต่อกันโดยมีเงื่อนไขต่าง ๆ
4. โครงการมักมีอายุยืนยาว และแต่ละโครงการมักมีอายุโครงการแตกต่างกันไป
5. จำนวนโครงการที่มีให้พิจารณามักมีไม่มาก เมื่อเทียบกับโครงการลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน และโครงการลงทุนต่าง ๆ โดยปกติจะต้องใช้เงินลงทุนสูง

การจัดสรรงบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณ คือ กระบวนการจัดสรรเงินลงทุนที่มีอยู่อย่างจำกัดให้กับโครงการที่ถูกเลือกขึ้นมาจากหลาย ๆ โครงการที่ถูกนำเสนอ (ชูเวช, 2538) ในการจัดสรรงบประมาณนั้น ผู้ตัดสินใจจะไม่สามารถรู้ล่วงหน้าได้ว่าจะมีผลตอบแทนเกิดขึ้นเท่าใดในอนาคต ผู้ตัดสินใจทำได้เพียงการประมาณการจากข้อมูลที่มีอยู่ และใช้วิธีการต่าง ๆ ในการ

ประเมินเลือกโครงการหรือกลุ่มของโครงการที่จะให้ผลตอบแทนสูงสุด ภายใต้ขอบเขตของงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ ใช้แบบจำลองสุ่มศึกษาถึงผลกระทบของโครงสร้างเงินทุนว่าจะมีผลต่อการเติบโตของกิจการอย่างไร โดยมีขอบเขตของการวิจัยคือ จะศึกษากรณีที่กิจการใช้อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนต่าง ๆ กัน ดังตารางที่ 1.1 ภายใต้สภาพการลงทุน 12 รูปแบบคือ

1. เศรษฐกิจดี	ความเสี่ยงต่ำ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ต่ำ (12 %)
2. เศรษฐกิจชะลอตัว	ความเสี่ยงสูง	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ต่ำ (12 %)
3. เศรษฐกิจดี	ความเสี่ยงสูง	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ต่ำ (12 %)
4. เศรษฐกิจชะลอตัว	ความเสี่ยงต่ำ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ต่ำ (12 %)
5. เศรษฐกิจดี	ความเสี่ยงต่ำ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปานกลาง (15 %)
6. เศรษฐกิจชะลอตัว	ความเสี่ยงสูง	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปานกลาง (15 %)
7. เศรษฐกิจดี	ความเสี่ยงสูง	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปานกลาง (15 %)
8. เศรษฐกิจชะลอตัว	ความเสี่ยงต่ำ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปานกลาง (15 %)
9. เศรษฐกิจดี	ความเสี่ยงต่ำ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สูง (18 %)
10. เศรษฐกิจชะลอตัว	ความเสี่ยงสูง	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สูง (18 %)
11. เศรษฐกิจดี	ความเสี่ยงสูง	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สูง (18 %)
12. เศรษฐกิจชะลอตัว	ความเสี่ยงต่ำ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สูง (18 %)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.1 อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนของแต่ละบริษัท

บริษัท	อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุน	
	ต่ำสุด	สูงสุด
1	0.0	0.0
2	0.2	0.4
3	0.6	0.8
4	1.0	1.2
5	1.4	1.6
6	1.8	2.0
7	2.2	2.4
8	2.6	2.8
9	3.0	3.2
10	3.4	3.6
11	3.8	4.0

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยนี้คือ

1. เป็นการขยายงานวิจัยทางด้าน เศรษฐศาสตร์วิศวกรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจลงทุน
2. เป็นแนวทางทั่ว ๆ ไป ที่ใช้ในการกำหนดอัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนให้เหมาะสมกับแต่ละกิจการ
3. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเติบโตของกิจการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้จะศึกษาโดยใช้บริษัทสมมุติ ซึ่งแต่ละบริษัทจะใช้นโยบายโครงสร้างเงินทุนต่าง ๆ กัน และใช้โปรแกรม FINANCIER ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้จำลองสถานการณ์ ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการวิจัย

อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุน หมายถึง อัตราส่วนระหว่าง หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
ซึ่งเขียนอยู่ในรูปความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$DER = DEBT / EQUITY \quad \dots\dots\dots (1.1)$$

โดยที่ DER หมายถึง อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุน

DEBT หมายถึง หนี้สิน

EQUITY หมายถึง ส่วนของผู้ถือหุ้น

และ DERMIN หมายถึง อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนที่มีค่าน้อยที่สุดที่บริษัทยอมให้
เกิดขึ้น

DERMAX หมายถึง อัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนที่มีค่ามากที่สุดที่บริษัทยอมให้
เกิดขึ้น

บริษัทสมมติที่ใช้ในการวิจัย จะมีนโยบายกำหนดอัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนของ
บริษัทต่าง ๆ กัน โดยที่แต่ละบริษัทจะดำเนินงานภายใต้บรรยากาศการดำเนินงานในรูปแบบ
ที่กำหนดดังที่กล่าวใน ขอบเขตการวิจัย

ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

การวิจัยนี้มีขั้นตอนการศึกษาวิจัยแบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาปัญหา ทฤษฎีและความสำคัญของปัญหา
3. ศึกษา ปรับปรุงและพัฒนา โปรแกรม INVESTOR
4. ดำเนินการทดลองเบื้องต้น
5. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบจำลอง FINANCIER และผลลัพธ์
6. วิเคราะห์ผลการทดลอง ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS FOR
WINDOWS
7. สรุปผลการทดลอง
8. ค้นคว้าข้อมูลและผลงานทางวิชาการอื่น ๆ เพิ่มเติม
9. ให้ข้อเสนอแนะและแนวความคิดของผู้วิจัย

สรุปท้ายบท

บทนี้ได้อธิบายถึงความสำคัญของปัญหาการจัดการโครงสร้างเงินทุนและภาพโดยรวมของงานวิจัยนี้ว่ามีวัตถุประสงค์ ขอบเขต และวิธีดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างไร

การบริหารการเงินนั้นมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้น ซึ่งการตัดสินใจในการจัดการโครงสร้างเงินทุนเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่ผู้บริหารต้องพบภายหลังจากที่ได้ตัดสินใจลงทุน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาว่าระดับของโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมควรจะเป็นเท่าใด

ในการศึกษาหาระดับโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมนั้นผู้ทำการศึกษาวิจัยได้มากพอสมควร ซึ่งส่วนหนึ่งของผลงานของท่านเหล่านั้นผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ในบทที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย